

A workshopokban a résztvevők oktatási anyagokat, ajánlásokat dolgoznak ki, pedagógiai problémákat tárgyalnak meg. A plenáris üléseken pedig a fesztivál nagyszínpadán adják elő a résztvevők bemutatóikat, illetve itt hangzanak el a plenáris előadások is.

A magyar felhívásra harminchárom pályázat érkezett, a legváltozatosabb témákban. Voltak persze, akik félreértették a dolgot, és oda nem illő témával pályáztak, módszertant vagy éppen egy CD-sorozatot szerettek volna bemutatni, de végül a zsűrinek sikerült tizenhat olyan pályázatot kiválasztania, mely ígéretesnek mutatkozott. Volt köztük fizika, kémia, biológia, filmelemzés, kísérletbemutató, színdarab. Ezt a tizenhat pályázót hívták meg a szervezők a Csodák Palotájába, hogy mutassák be a zsűri és a látogatók előtt, mit is terveznek Koppenhágába vinni. Az előadásorozat reggeltől estig futott, az Akadémia elnöke, Pálincás József (a rendezvény fővédnöke) indította útnak, s futott gyors cserékkel, átrendezéssel, némi ebédszünettel estig. A nézők egy része természetesen „drukker” volt, de az aznapi látogatókból is sokan voltak kíváncsiak a bemutatókra.

Némelyik összeállítás csalódást okozott, azon félreértés miatt, hogy az előadó nem egy érdekes előadást tartott, hanem egy módszertani ismertetést arról, hogy hogyan lehetne érdekes bemutatókat csinálni. De ezzel együtt nagyon sok szép, érdekes élményben volt részük az Öveges-teremben ülőknek. Végül is, viszonylag könnyű szívvel tudott a zsűri dönteni, hogy melyik kilenc „produkció” utazzon. A tudományok közül végül a fizika került ki győztesen, a legtöbb kijutó fizikai

bemutatót visz magával, ezek mellett mindössze két kémiai tárgyú bemutató, illetve az *Alice Kémiaországban* című színdarab kapott lehetőséget a koppenhágai útra. Viszont a skála így is fantasztikus volt. Bemutatásra került színelőadás, túlélőshow, tűzijáték, vagy éppen az, hogy mire lehet használni egy játékkonzolt a fizikaórán. Egyik látogatónk szájából hangzott el: „*Ha nekem a fizikát így tanították volna...*”

Ez a lényeg: ha így tanítanak a természettudományokat, minden bizonnyal nem állna elő az a helyzet, ami ma van, hogy fizika- vagy kémiatanárnak országosan is csak néhányan jelentkeznek, és a kutatószakokra, vagy a mérnöki képzésekre jelentkezők száma is folyamatosan fogy. Jó lenne ezeket a módszereket minél szélesebb körben terjeszteni, tanítani, motiválni a természettudományt oktatókat, hogy használják őket. A feladat nem könnyű: egy görög oktatáskutató elmondta egyszer, hogy Görögországban felszereltek ezer iskolát nagyon jó minőségű laboratóriumokkal, viszont ezeket a tanárok legnagyobb része nem használja – nincs bennük motiváció. Szóval nem könnyű a helyzet. De akkor ki fogja működtetni az LHC-t húsz év múlva?

Bővebb ismeretek: <http://www.szinpaddon-a-tudomany.hu> • <http://www.science-on-stage.eu> • <http://w3.restena.lu/eaal/pos> • <http://physicsonstage.web.cern.ch/physicsonstage>

Kulcsszavak: *természettudomány a színpadon, pályaválasztás, természettudomány-tanárok, kísérletbemutató, tudományos-műszaki pálya, oktatás, oktatás válsága, a tudomány jövője*

A Magyar Tudományos Akadémia új levelező tagjai

Kedves Olvasóink,

régi szokásunk, hogy az MTA új tagjait – ha csak röviden is – bemutatjuk. Reméljük, hogy a *Magyar Tudomány* néhány kérdésére adott válaszaik legalább vázlatos képet adnak róluk. Az Akadémia most megválasztott tagjai idén a következő kérdéseket kapták:

1. *Mit tart a legfontosabbnak, leghasznosabbnak kutatómunkájában, és mit tart a legérdekesebbnek? Mert e kettő nem mindig közös halmaz...*
2. *Mit vár saját magától, milyen tudományos eredményt szeretne elérni tudományos pályafutása során?*
3. *Kit tart az egyetemes tudománytörténetben példaképének – nem feltétlenül a saját tudományterületéről –, és miért éppen őt?*
4. *A tudományosság elkövetkező tíz évének eredményei közül mi izgatja leginkább a fantáziáját?*